

ชื่อเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
ผู้วิจัย สุมนา โสทธิผลอนันต์
ปี พ.ศ. 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2564 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 176 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการใช้ทักษะการเรียนรู้พื้นฐาน แบบวัดความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ แบบวัดแรงจูงใจภายในต่อการเรียนรู้ แบบวัดการออกแบบการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แบบวัดการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดอยู่ในช่วง .83 ถึง .95 วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และใช้สถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาพยาบาล มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, $SD = .75$)
2. ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ แรงจูงใจภายในต่อการเรียนรู้ ความสามารถในการใช้ทักษะการเรียนรู้พื้นฐาน และการออกแบบการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 11.376$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ($R = .807$) และมีอำนาจในการพยากรณ์เท่ากับร้อยละ 65.20

คำสำคัญ ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง แรงจูงใจภายในต่อการเรียนรู้ การใช้ทักษะการเรียนรู้พื้นฐาน การออกแบบการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้